

בתי המשפט

בש 003659/08		בית משפט השלום רמלה	
בתיק עיקרי: פ 001893/08			
12/06/2008	תאריך:	כבוד השופטת ליאורה פרנקל	בפני:

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דורית סבן המבקשת

נגד

1. אלמנע אבו אלעסל - הובא ע"י הליווי

ע"י ב"כ עו"ד דרבאשי שפיק

2. היסאם סמאדה - הובא ע"י הליווי

ע"י ב"כ עו"ד שוקרי טביק המשיבים

החלטה

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס למשיבים עבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב ושיבוש מהלכי משפט על פי עובדות האישום הראשון, כמו כן בעובדות האישום הראשון מיוחסת למשיב 1 עבירה של נהיגה בידי בלתי מורשה ונהיגה ללא ביטוח וכן מיוחסת למשיב 2 עבירה של השמדת ראיה.

בעובדות האישום הראשון נטען בין השאר כי הנאשמים קשרו קשר עובר ליום 15.5.08 לביצוע פשע בכך שקבעו כי יגנבו רכב. במסגרת הקשר ולשם קידומו הגיעו ביום 15.5.08 בשעה 16.00 או בסמוך לכך לרח' ארלוזורוב 10 בלוד ברכב מיצובישי מספר רישוי 9267820 השייך לנאשם מס' 1 אשר נהג בו, וגנבו בצוותא חדא רכב מסוג טנדר טויוטה מספר רישוי 5321019 השייך למר שי דלבה, בכך שהנאשם 1 עצר ליד הרכב, הנאשם 2 ניגש לרכב פתח אותו באופן שאינו ידוע למאשימה, נכנס לתוכו, התניעו ונסע מהמקום.

נטען בעובדות כתב האישום כי הנאשמים במעשיהם נטלו את רכבו של המתלונן ללא הסכמת בעליו במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כאשר התכוונו בשעת הנטילה לשלול את הרכב מבעליו שלילת קבע.

נטען כי הנאשם מס' 1 נהג ברכב המיצובישי מבלי שהיה מורשה לכך וללא ביטוח.

נטען כי בהמשך ולאחר גניבת רכב, ועובר ליום 17.5.08, המועד בו נעצר על ידי המשטרה, הוציא הנאשם מס' 2 את כרטיס הסיס מתוך המכשיר הנייד שלו ושבר אותו, על מנת למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

נטען כי הנאשם פעל כאמור במזיד, ביודעו כי הכרטיס עשוי להיות דרוש כראיה בהליך שיפוטי ובכוונה למנוע שימוש בו כראיה.

נטען כי בהמשך, עת שהו הנאשמים בתא המעצר במשטרת לוד, שוחחו ביניהם אודות החקירה תוך שהם מתדרכים האחד את השני ומתכוונים לשאלות החוקרים, בכוונה להכשיל הליך שיפוטי.

בעובדות האישום השני טען כי בתאריך 17.5.08 בשעה 00.15 או בסמוך לכך, עת הובאו הנאשמים כמעוכבים לתחנת המשטרה בלוד, העליב הנאשם מס' 1 את השוטר ציון ג'רבי שהנו עובד ציבור ונוכח במקום במסגרת מילוי תפקידו כחוק, בכך שאמר לו "יה חתיכת הומור".

נטען כי בהמשך איים הנאשם מס' 1 על השוטר ג'רבי באופן שאמר לו "אני אתפוס אותך בחוץ, אם יש לך אומץ תוריד עכשיו את המדים".

הנאשם מס' 1 מואשם בעבירה של העלבת עובד ציבור ואיומים.

בעובדות האישום השלישי נטען כי ביום 20.5.08 בשעה 10.55 או בסמוך לכך, בבית המשפט השלום ברמלה, בתום דיון בבקשה להארכת מעצרו של הנאשמים שהתקיים לפני כב' השופט ימיני בו טען מטעם המשטרה השוטר ירון כהן, העליב הנאשם מס' 1 את השוטר כהן בכך שאמר לו "אתה ראית אותנו גונבים יה איבן שרמוטה".

נטען כי בכך עבר הנאשם מס' 1 עבירה של העלבת עובד ציבור.

עם הגשת כתב האישום המאשימה הגישה בקשה בה עתרה להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

המאשימה ציינה בין השאר בבקשתה כי למבקשת ראיות לכאורה להוכחת האשמה ולהרשעת המשיבים בדין.

המבקשת ציינה כי נסיבות העבירות המיוחסות למשיבים ומהותן יוצרות חשש סביר ששחרור המשיבים או אי מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט והתחמקות מהליכי שפיטה, מריצוי עונש מאסר או להשפעה על עדים או שקיים יסוד סביר לחשש שהמשיבים יסכנו בטחון הציבור ורכושו.

נטען כי למשיב מס' 1 עבר פלילי כבד, הכולל הרשעות בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית, שוטטות, בריחה ממשמורת חוקית, עבירות רכוש ועבירות סמים.

נטען כי תלויים נגדו שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה, מתיק של בית המשפט לנוער ברמלה למשך 6 חודשים בגין עבירות כלפי שוטרים, ולמשך 10 חודשים בגין עבירות רכוש לפי פרק י"א [לחוק העונשין](#).

נטען כי למשיב 2 עבר פלילי, הכולל הרשעות בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, החזקת סכין והחזקת חצרים לעישון או להכנת סמים.

נטען כי מחומר הראיות עולה חשד כי המשיבים מתפרנסים מביצוע עבירות מהסוג שמיוחס להם כתב האישום.

נטען כי עסקינן במשיבים הפועלים בתעוזה רבה.

נטען כי המשיבים פעלו לאור יום, ללא חשש להתפס ולאחר שנתפסו עשו כל מה שביכולתם לשבש את חקירת המשטרה.

נטען כי המתלונן הבחין במשיבים בעת ביצוע עבירת הגניבה, ניסה למנוע מהם לבצע את הגניבה בכך שקפץ לעבר רכבו בעת שהחל לנסוע ואף נתלה עליו לרגע, מה שלא מנע מהמשיבים להמשיך בנסיעה על אף הסיכון שבכך. המבקשת טענה כי נסיבות המקרה והעבירות הפליליות שבצעו המשיבים לאחריו מצביעות על מסוכנות רבה וכי זה המקרה בו לא ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך של שחרור בערובה שפגיעתה בחירותם של המשיבים פחותה.

המאשימה עתרה להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

במהלך הדיון באי כח המשיבים חלקו על קיומן של הראיות לכאורה.

ב"כ המבקשת הפנה לראיות המצויות בתיק החקירה, לרבות לפלטי שיחות הטלפון אשר נתקבלו מהחברות הסלולריות, לעדויות המתלוננים, לגרסאות הנאשמים. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמים סתרו את דבריהם באמרותיהם. הפנה לגרסתם וטען כי גרסתם שקרית.

ב"כ המאשימה טען כי המתלונן צפה בגניבת רכבו אולם לא עלה בידו למנוע את הגניבה, הגם שנתלה על הרכב והמשיבים בהתנהגותם סכנו את חייו.

ב"כ המאשימה טען כי מסדר זיהוי התמונות נערך לאחר 11 יום ממועד הארוע, לאור העובדה שהמשיבים לא הסכימו להשתתף במסדר זיהוי חי אשר לטענת בא

כח המאשימה ערכו הראייתי רב, והיה בכוונת המשטרה לבצעו יום - יומיים לאחר הארוע.

ב"כ המאשימה טען כי בחלוף 11 יום העובדה שהמתלונן לא זיהה את המשיבים במסדר זיהוי תמונות, לטעמו אינה פוגעת בראיות לכאורה ומה שמחזק לטעמו את הראיות לכאורה הוא סירובם של המשיבים לערוך מסדר זיהוי חי.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שסימני הזיהוי שמסרו המתלוננים ביחס לרכב של המשיב מס' 1 הם סימנים יחודיים.

ב"כ המאשימה הפנה לכך כי המשיבים נעצרו לאחר שיומיים לאחר הארוע אחד מהמתלוננים הפנה את תשומת לב המשטרה לכך שהבחין ברכב המיצובישי המעורב בארוע.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שהמשיבים הובאו לתחנת המשטרה ומסרו גרסה שקרית לגבי מכשירי הטלפון הסלולרי שלהם.

ב"כ המאשימה הפנה לדוחות האיכון מהם עולה לכאורה כי המשיבים נמצאו בסמוך למקום הארוע.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שהמשיבים מסרו אליבי שאינו עולה בקנה אחד עם דוח האיכון. כמו כן כי מפלטי הטלפון של המשיבים עלה כי המשיבים היו בקשר ביניהם במועד הארוע.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שהמשיבים הסתירו את מספרי הטלפון שלהם. כמו כן הפנה לדוח התמלול של הקלטת בה הוקלטו המשיבים בתוך תא המעצר, ממנו עולה לכאורה כי המשיבים עברו עבירה של שיבוש הליכי משפט וכן הפנה לקלטת ממנה עולה לכאורה כי המשיבים קשרו את עצמם לעבירת הגניבה.

לאור האמור ובשל עברם הפלילי של המשיבים עתר ב"כ המאשימה להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

ב"כ המשיבים טענו כי לא קיימות ראיות לכאורה והשלימו האחד את טעונו של השני.

באי כח המשיבים טענו כי המזכרים המצויים בתיק החקירה, ככל שמתחסיים למסדר הזיהוי החי, אינם משקפים את הארוע כפי שארע בפועל.

באי כח המשיבים טענו כי המשיבים לא השתתפו במסדר זיהוי חי הואיל והניצבים לא היו דומים למשיבים. כמו כן טען ב"כ המשיב מס' 1 כי בזמן אמת, ביום בו היה אמור להתקיים מסדר הזיהוי החי הוא העלה את השגותיו על הכתב ושלה את טענותיו למשטרה.

ב"כ המשיב מס' 1 טען כי מייחסים למשיב מספר 2 את עבירת נהיגת הרכב והפנה לכך שהמתלונן מר שי דלבה, בעל הרכב, תאר את אחד המשיבים והתיאור אינו דומה למשיבים הואיל ואף אחד מהמשיבים איננו מתולתל.

עוד טען ב"כ המשיב מס' 1 כי אם יטען שלא ניתן לדעת כיצד היה שערן של המשיב במועד הארוע, בשים לב לכך שהמשיב עובר למעצרו הסתפר באופן שעשה קרחת, אזי טענה זו ניתן לסותרת באופן שניתן לראות כיצד נראה המשיב ביום הארוע בקלטת הוידאו שצולמה בחתונה, הקלטת אשר לטענת המשטרה מפריכה את טענת האליבי של המשיב. ב"כ המשיב טען כי במועד הנ"ל בקלטת נצפה המשיב עם שער קצוץ.

באשר לתאורו של האדם הנוסף, הפנה ב"כ המשיב לכך שהעדה הגב' מזל כהן מסרה כי המשיב לבש חולצה צהובה והיה בעל שער שחור קצוץ, בריון, ונראה כבן 40.

ב"כ המשיב טען כי גם אם המשיב מס' 2 הנו בריא גוף, הוא אדם צעיר ואיננו בריון ואין לו חזות של אדם כבן 40.

בנוסף הפנה לתאור שעלה מאמרתו של מר מאור כהן לגבי נהג הרכב. מהתאור עלה לכאורה כי לנהג היה שער שחור קצר ופנים מוארכות.

ב"כ המשיבים טענו כי המתלונן מר דלבה טען כי מי שנהג ברכב המיצובישי הרכיב משקפי שמש ולטענת ב"כ המשיב מס' 2, משקפי השמש הסתירו חלק מהפנים.

באי כח המשיבים טענו כי לא נרשם מספר רכב המיצובישי והגב' כהן ציינה כי ראתה את הספויילר ולפיו היא זיהתה את הרכב. דא עקא, לטענת ב"כ המשיב על כלי רכב רבים מורכב ספויילר. ב"כ המשיב מס' 2 טען כי העדה הגב' כהן לא ציינה באמרתה הראשונה כי ראתה רכב מיצובישי עם ספויילר ולא ציינה פרטים נוספים בקשר לרכב, למעט צבעו.

באי כח המשיבים טענו כי הם חולקים על מהימנות איכוני הטלפון. ב"כ המשיב מס' 1 טען כי המשיב מס' 2 מואשם בהשמדת כרטיס הסיס, אולם כרטיס הסיס לטענתו היה כרטיס של חברת התקשורת אורנג' ולא של חברת התקשורת סלקום. ב"כ המשיב טען כי אם המשיב סבר שהטלפון שלו לא קשור לארוע נשאלת השאלה מדוע היה עליו להשמיד את כרטיס הסיס.

ב"כ המשיב טען כי המשיב טען שהטלפון נגנב לו וכרטיסי סיס אפשר לרכוש באופן פיראטי.

כמו כן טען כי אין כל הגיון בכך שהמשיבים התקשרו האחד לשני בנסיבות בהן בצעו את הגניבה בצוותא חדא.

ב"כ המשיב מס' 2 הוסיף וטען כי האיכון של השיחות מלמד כי המשיבים היו לכאורה במרכז הקליטה ולטענתו אין זה הגיוני כי לאחר שהמשיבים גנבו רכב הם נשארו במקום הארוע והמשיכו לשוחח האחד עם השני בפלאפון.

באי כח המשיבים הפנו לתמליל השיחות שניהלו המשיבים בתוך תא המעצר והפנו לכך שהמשיב מס' 1 אמר שהוא עצור סתם.

באי כח המשיבים טענו כי בנסיבות בהן לא ידע המשיב שהוא מוקלט, ניתן ללמוד על חפותו מדבריו. עוד הפנה ב"כ המשיב מס' 1 לכך שלמשיב מס' 1 מיוחסת הבעלות ברכב המיצובישי. יחד עם זאת המשיב מסר כי הגם שהרכב רשום על שמו הוא לא שלו בלבד, ואחרים משתמשים ברכב. לפיכך טען כי גם אם הרכב נקשר לארוע בדרך כלשהי, לא ניתן לקשור רק בשל עילה זו, את המשיב לארוע.

ב"כ המשיב מס' 2 טען כי התאור שמסרה עדת הראיה הגב' כהן אשר זיהתה את החשוד, אינו דומה לתאורו של המשיב מס' 2.

ב"כ המשיב טען כי העדה התייחסה לחולצה צהובה עם הדפס ירוק והמשטרה לא מצאה בחיפוש בביתו של המשיב חולצה צהובה עם הדפס ירוק.

כמו כן טען כי המשטרה לא מצאה בחיפוש בביתו של המשיב כלי עבודה אשר בעל הרכב טען שנגנבו מרכבו.

ב"כ המשיב טען כי היה נכון לצלם את הרכב ולבדוק אם אכן עסקינן ברכב יחודי. כמו כן הפנה לכך שמר מאור כהן, בנה של עדת הראיה, מסר כי לכל חבריו יש רכב מיצובישי כפי שנטען שיש למשיב מס' 1. ב"כ המשיב טען שרוב כלי הרכב בלוד דומים.

באשר לקלטת שסומנה כמוצג במ/2 מיום 25.5.08, טען ב"כ המשיב כי לא יעלה על הדעת שהמשיב קשור לארוע בנסיבות בהן טען שאין כלום בתיק והיום יחזירו אותנו הביתה בעזרת ה', וכי הוא מבין שהכל רק בשל הרכב.

ב"כ המשיב מס' 1 טען כי הקלטת הוקלטה ביום 17.5.08 ולא ביום 19.5.08 כפי שצויין בתמליל.

ב"כ המשיב מס' 2 טען כי כתב האישום מייחס את גניבת הרכב למשיב מס' 2 אולם לכאורה מהקלטת עלה כי המשיב מס' 1 טען כי הוא גנב את הרכב.

עוד טען ב"כ המשיב מס' 1 כי המשיב כפר בכך שהפלאפון שהמשטרה טוענת שהוא שלו, אכן שלו. המשיב לטענתו החזיק בעבר במכשיר סלולרי עם מספר מנוי כנטען אולם במועד הארוע הטלפון הנ"ל כבר לא היה ברשותו.

המשיבים הציעו חלופת מעצר, כל אחד בפיקוח אמו ובביתו.

ב"כ המאשימה טענה כי חלופת המעצר איננה ראויה והפנתה לעברם הפלילי של המשיבים.

שקלתי את טעוני הצדדים ועיינתי בתיקי החקירה.

ארוע גניבת הרכב ארע ביום 15.5.08.

מאמרת המתלונן, מר שי דלבה, מיום 15.5.08 בשעה 20.43 עולה לכאורה כי בשעה 16.00 הוא החנה את רכבו ברח' ארלוזורוב בסמוך לביתו של פועל שעובד עמו, לדבריו הוא ישב בגינה ושמע רעש של סטרטר של טויוטה. המתלונן מסר כי הוא התבונן מעבר לגדר וראה אדם זר ברכבו. לדבריו הוא רץ לעבר רכבו, ניסה לפתוח את הדלת ולשבור את השמשה אולם לא עלה בידו. הוא נתלה על ארגז הרכב מאחור והרכב גרר אותו כמטר עד אשר נפל על הרצפה והאדם אשר נהג ברכבו ברח עם הרכב.

המתלונן תאר את הנהג כבחור צעיר בגיל 20, עם שער חום מתולתל, עיניים בהירות, נראה ערבי. לדבריו הוא לא ראה את לבושו אולם אמו של הפועל מסרה כי הוא לבש חולצה בהירה. לדבריו אמו של הפועל ראתה את החשוד אשר יצא מרכב מיצובישי קולט שחור עם סאן-רוף וחלונות כהים. כמו כן לדבריו ברכב המיצובישי היו שני אנשים, האחד עם חולצה צהובה אשר ירד מהרכב והשני שישב ברכב המיצובישי והרכיב משקפי שמש כהים.

הפועל אשר בביתו התארח המתלונן, מר מאור כהן, מסר כי לפני ארוע הגניבה הוא הבחין ברכב מיצובישי קולט שהיה זר במקום מגוריו, הרכב נסע לאט ועצר ליד רכבו של המתלונן ובהמשך הבין מאמו שהאנשים אשר נסעו ברכב המיצובישי גנבו את רכבו של המתלונן.

מר כהן מסר כי הוא ראה את נהג המיצובישי אולם לא ראה את האדם הנוסף שישב לידו.

כמו כן ראה את המתלונן נתלה על רכבו וכן ראה את המתלונן נופל מהרכב ואת הרכב נעלם.

מר כהן תאר את נהג המיצובישי כבעל שער שחור קצר, פנים ארוכות, נראה ממוצא ערבי.

אמו של מר מאור, הגב' מזל כהן, מסרה כי היא ירדה לשפוך זבל וראתה מכונית שחורה מסוג מיצובישי רגילה, בה היו שני אנשים, האחד שנהג ברכב והשני שירד

וגנב את הרכב. לדבריה ראתה את הבחור שישב ליד הנהג יורד ונכנס לרכב הטויוטה אולם היא לא התייחסה לדבר הואיל וסברה כי זה רכבו. לדבריה רק לכשנכנסה בחזרה לגינה היא הפנימה שגנבו את הרכב וצעקה 'גונבים את הרכב, גונבים את הרכב' ואז שמע המתלונן את ההתנעה של רכבו, רץ לכיוון רכבו, קפץ על הרכב, דפק על השמשה, הגנב נדנד את האוטו, כך בלשונה, המתלונן עזב את הרכב ונפל. לדבריה היא היתה במרחק של 5 מטר מהרכב שנגנב ו - 6 מטר מרכב המיצובישי. לדבריה היא ראתה את האדם שנכנס לרכב הטויוטה, הרכב שנגנב, אשר לבש חולצת טריקו צהובה, שערו היה שחור קצוץ וכמו כן תארה את האדם כבריון. על חולצתו היה הדפס ירוק. עוד מסרה כי הנהג ירק על המתלונן אבל לא פגע בו. הגב' כהן מסרה כי האדם נראה בריון, אין היא יכולה לאמוד את גילו במדויק אולם נראה כבן 40. עוד ציינה כי יתכן ומראהו מטעה. בנוסף מסרה כי הבחור היה מלא, קצוץ, פנים שמנות עגולות, ושחרחר. עת נשאלה אם לרכב יש סימנים מיוחדים, השיבה "הוא אפור עם כחול, יש את הכלים, ויש חלונות של ממו"ד".

בתיק המשטרה קיים דוח פעולה שערך השוטר ג'רבי מיום 17.5.08 בשעה 00.15. השוטר ציין כי במהלך סיור שגרתי בניידת בעת שנמצא עם השוטר קובי הרוש, עצר אותו רכב מאזדה, כך בלשון עורך הדוח, ומסר כי יש רכב שהוא מכיר, רכב שאתמול פרץ לו את רכבו, כך בלשון עורך הדוח, והוא מזהה את החשודים שיושבים בפנים הרכב, כך בלשון עורך הדוח.

עורך הדוח ציין כי הוא שוחח עם רכז המודיעין והנ"ל הורה לו לרשום את הרכב, (כך במקור - ל.פ.), הרכב נבדק על ידו ובתוכו היו שני חשודים, הרכב הוא מסוג מיצובישי קולט שחור, מספר רישוי 9267820, ברכב נהג סמאדה היסאם, המשיב מס' 2, והרכב שייך לחברו, לאדם השני שישב ברכב, ששמו אלמנע אבו עסל. עורך הדוח ציין כי הקצין התורן הורה לו לעכב את החשודים לתחנה בחשד לעבירה של שימוש ברכב בלי רשות, ובהמשך נמסרו החשודים לטיפול לקצין התורן.

לציין כי בתיק החקירה קיימת אמרתו של מר כהן אשר זיהה את הרכב בתחנת המשטרה, את רכב המיצובישי קולט השחור לפי גלגליו וחלונותיו השחורים, כמו כן גם לפי הספויילר. מר כהן טען כי הוא בטוח שזה הרכב. מר כהן טען כי לכל החברים שלו יש דגם שנת 1995 אבל הרכב אותו זיהה בתחנת המשטרה החלק

האחורי שלו יותר מרובע ולא עגול כפי שרכבם של חבריו, והוא מעריך שהרכב הוא משנת 1999 - 2000.

כמו כן בתיק החקירה קיימת אמרתו של המתלונן שמסר שבשבת התקשר אליו אדם מטלפון חסוי עם מבטא ערבי ואמר לו שהוא רוצה להזמין דלת לממ"ד וברקע נשמעו קולות של ארבעה חמישה אנשים שצחקו. השיחה התנהלה בשבת בצהריים בין השעות 11.00 ועד 15.00, והתקשרו למספר הפלאפון שלו.

בתיק החקירה קיימות מספר אמרות שנגבו מהחשודים. המשיב מס' 1 נחקר ביום 17.5.08 בשעה 01.13 ונשאל למעשיו ביום 15.5.08 משעה 14.00 ועד לשעה 22.00.

המשיב מסר כי הוא היה בחתונה אשר התחילה מהבוקר ועד הערב, חתונה של בת דודתו הודא באולם אורלי וכי הוא היה כל הזמן בחתונה. המשיב טען כי הוא היה בחתונה בין השעות 14.00 ועד לשעה 24.00. המשיב טען כי יש לו רכב מיצובישי קולט שחור וביום הארוע הרכב היה בביתו.

נאמר למשיב כי הוא חשוד בכך שהגיע ביחד עם אחר ברכבו לרח' ארלוזורוב בלוד והם גנבו רכב מסוג טויוטה תוך שהם מסכנים חיי אדם והשיב בשלילה. המשיב טען כי הוא היה כל הזמן בחתונה.

לציין כי נחקר מר עבד אל חואג'יה . אל חואג'יה אביו של החתן, מסר במשטרה קלטות אשר צולמו בחתונה. לא היה בידי מר אל חואג'יה לומר באיזו שעה הגיע המשיב לחתונה ומתי הלך, הגם שציין שראה את המשיב בחתונה ולא עלה בידו לומר אם הוא היה במשך כל הזמן בחתונה.

נחקר במשטרה מר האשם אלעגו ששימש כצלם בחתונה. הצלם מסר כי הוא הגיע לחתונה בשעה 19.30, האורחים החלו להגיע בשעה 20.00 וכי החתונה נמשכה עד לשעה 01.00. העד נשאל אם הוא ערך צילומים בבוקר וציין כי הוא צילם רק את החתן והכלה והיה נוכח גם דודו של החתן מר האוני.

המשיב מס' 2 נחקר ביום 17.5.08 בשעה 01.01 ונשאל למעשיו ביום 15.5.08. המשיב טען כי מיום ג' הוא נמצא בצפון והוא חזר רק בבוקרו של יום 17.5.08 בשעה 10.00.

המשיב טען כי הוא נסע לצפון לבד ונפגש עם בני משפחתו וגם נסע לכנרת. המשיב נשאל אם נפגש עם קרובי משפחה ומסר כי הוא נפגש עם בן דודו מאהר סמאג'יה שגר בבקא אל גרביה. את בן הדוד פגש ביום ג' והיה בביתם עד שעות הערב ומביתם נסע לכינרת. בכינרת לדבריו הוא נפגש עם ידידה אולם המשיב לא היה מוכן למסור את שמה של הידידה וטען כי הוא ישן בטבריה בחוף הגיא. בהמשך טען כי הוא לא ישן בחוף הגיא וטעה, הגם שבתחילה מסר כי שילם עבור הכניסה לחוף 70 ₪. המשיב טען כי את הבחורה הוא פגש בנצרת, והתקשר אליה מטלפון שקלים בבקא.

המשיב נשאל אם יש בידו למסור אדם שניתן באמצעותו לבדוק את האליבי שלו והשיב "הייתי בחוף, לך תשאל את המים והדגים".

המשיב טען כי הוא לא היה בלוד ביום הארוע. המשיב טען כי הרכב בו נהג שייך למשיב מס' 1 אולם למשיב מס' 1 אין רשיון נהיגה והם נסעו ביחד ברכבו של המשיב מס' 1 על מנת ללכת לאכול ביפו, בעת שנעצרו.

המשיב נשאל כיצד מספר דקות לפני מסירת אמרתו הוא מסר שהוא נהג ברכבו של המשיב מס' 1 הואיל והמשיב היה שיכור, והשיב כי אכן המשיב היה שיכור והוא אמר לו בוא נעשה סיבוב ונלך לאכול.

המשיב טען כי הטלפון שנתפס ברשותו הוא שלו, והוא אצלו כששה חודשים ומספרו הוא 0544381722. עוד מסר כי את כרטיס הסים הוא שבר בצהריים הואיל והטרידוהו ממספר חסום כארבע פעמים.

המשיב מס' 1 נחקר בשנית ביום 21.5.08 והוצגה לפניו קלטת של החתונה בה הוא נראה נכנס לאולם החתונה ומנשק את בני משפחת החתן. המשיב נשאל בשנית למעשיו ביום 15.5.08 והשיב כי הוא היה בחתונה אולם עת נשאל באיזו שעה הוא הגיע, מסר כי אינו זוכר, ובהמשך עת נשאל אם הארוע החל לפני השעה 16.00 מסר כי אין לו מה לומר. בהמשך החקירה הכחיש המשיב שהוא גנב רכב וטען כי הוא מהבוקר היה בחתונה (ראה גליון 2 שורה 22) וטען כי חתונה במגזר הערבי היא כל היום. עת עומת עם העובדה שהחתונה החלה בשעה 20.03 וכי הרכב נגנב לפני השעה הנ"ל, טען "אם יש לך הוכחות אז תעצור אותי אל תשגע אותי". עת נשאל אם יש לו רשיון נהיגה השיב כי אין לו מה לומר, בהמשך השיב כי אין לו מה לומר בתגובה לשאלות הנוספות שנשאל.

המשיב נשאל אם הוא מוכן להשתתף במסדר זיהוי חי והשיב כי הוא יפעל לפי עצת בא כוחו. המשיב נשאל אם יש לו פלאפון והוא אמר שהפלאפון שלו נתפס במשטרה.

הוצגה לפני המשיב התזה לפיה אנשים זיהו את הרכב שלו לרבות את האביזרים של הרכב, והשיב שהרכב הוא על השם שלו אבל הוא אינו שלו. המשיב לא רצה לומר של מי הרכב. המשיב טען כי ביום חמישי הרכב לא יצא מתחומי הבית. המשיב טען כי אנשים רבים נוהגים ברכבו וכי יומיים הרכב נמצא ברשותו והוא רכש אותו מאחר אולם טען כי אינו יודע ממי רכש את הרכב.

המשיב נשאל מדוע הוא רכש רכב בנסיבות בהן אין לו רשיון נהיגה, המשיב טען כי חבר רשם את הרכב על שמו אולם סרב למסור את שמו של החבר. עת שנשאל אם יש לו מה להוסיף מסר כי הוא יפגע במי שדיבר עליו.

המשיב מס' 2 נחקר בשנית ביום 21.5.08, נתבקש לפרט בשנית את מעשיו ביום חמישי 15.5.08, ושמר על זכות השתיקה. חקירתו נפרשת על פני ארבעה וחצי עמודים וביחס לכל השאלות שנשאל השיב כי הוא שומר על זכות השתיקה.

בין השאלות שנשאל נתבקש ליתן תגובה לכך שאדם בשם מאהר סמאדה שאת שמו הזכיר כמי שהיה עמו בצפון לא אישר את דבריו. המשיב לא השיב על השאלות שנשאל. לציין כי באמרתו מיום 17.5.08 (גליון 2 שורות 10 - 13) מסר המשיב כי בדרכו לצפון פגש את מאהר סמאדה ביום ג' והיה אצל משפחתו בצפון בבקא אל גרביה מיום ג' עד הערב ומשם נסע לכנרת.

עם זאת המשיב מסר באמרתו כי אינו מסרב לערוך מסדר זיהוי (גליון 5 שורה 122) אולם התנה הסכמתו בנוכחות ב"כ (שורה 120 גליון 4).

המשיב מס' 1 נחקר בשלישית ביום 22.5.08 ומסר כי את הפלאפון שלו רכש מנרקומן כשבועיים שלושה שבועות עובר לחקירתו, ואת כרטיס הסיים רכש בשכונת הרכבת מבחור לפני כשבועיים. לדבריו השתמש בכרטיס הסיים רק ביום מעצרו. בהמשך סרב לומר היכן רכש את כרטיס הסיים.

בהמשך טען כי אינו זוכר את מספרו הואיל וכרטיס הסיים חדש, וטען כי המספר שמסר בחקירתו הוא מספר שהמציא מהראש (גליון 2 שורה 73). המשיב אישר שלא היה לו רשיון נהיגה הואיל ולא למד נהיגה. לדבריו נהג על אופנוע, נתפס וקיבל שלילה (שורה 81 שורות 78 - 79).

המשיב עומת עם העובדה שהחתונה לא החלה בשעות הבוקר והשיב כי הוא שומר על זכות השתיקה (גליון 4).

המשיב סרב למסור של מי הרכב שרשום על שמו (גליון 4). המשיב נחקר על שיחתו עם המשיב מס' 2 בתא המעצר, וטען כי לא נאמר ביניהם מאומה. המשיב שלל את

הטענה לפיה אמר למשיב מס' 2 שזו הפעם הראשונה שהוא גונב רכב (גליון 5 שורות 136, 137, 144, 145). כמו כן שלל את העובדה ששאל את המשיב מס' 2 אם העיף את בעל הרכב (גליון 5).

המשיב מס' 2 נחקר בשלישית ביום 22.5.08 והמשיך לשמור על זכות השתיקה. המשיב נשאל אודות שיחתו עם המשיב מס' 1 בתא המעצר.

המשיב מס' 1 נחקר פעם רביעית ביום 22.5.08 והושמעה לו הקלטת מספר 60/08, המשיב לא אישר כי הדוברים בשיחה הם הוא והמשיב מס' 2 וטען כי יש למסור הקלטת לעורך דינו שישמע הקלטת.

המשיב מס' 1 נחקר פעם חמישית ביום 27.5 ביחס לטלפונים הניידים שברשותו. הוצגו למשיב פלטי שיחות ממספר טלפון הרשום על שמו, מספר שלא מסר בחקירתו כמספר טלפון שיש ברשותו, וכן דוחות איכון מהם עלה כי שוחח עם המשיב מס' 1, והם שוחחו ביניהם מאזור הקרוב למקום בצוע העבירה. המשיב השיב שאינו יודע על מה מדבר החוקר, ואין לו מה לומר (גליון 2). כמו כן הוצג לפני המשיב תמליל משיחה בינו לבין המשיב מס' 2 בתא המעצר שבמהלכה התייעץ עם המשיב מס' 2 מה לומר בחקירה והשיב: "מי דיבר על התיק". המשיב נתבקש להבהיר את דבריו בשיחה הנ"ל "אני מקוה שאסתדר" או "כאשר ישבנו איפה שעלי הגפן... הוא הסתכל עלי, הסתכל עלי טוב מאד" (גליון 2) המשיב השיב "מי הסתכל עלי".

המשיב מס' 2 נחקר פעם רביעית ביום 27.5 אודות מס' הטלפון שלו וכרטיס הסיים שלטענתו השמיד, וכן לגבי העובדה שמסר מספר מנוי שאינו נכון בחקירתו. המשיב שמר על זכות השתיקה.

כמו כן שמר על זכות השתיקה עת נשאל לגבי שיחות שבוצעו ממכשיר הטלפון שלו למכשיר הטלפון של המשיב מס' 1. בנוסף שמר על זכות השתיקה עת הוצג לו תמליל שיחתו עם המשיב מס' 1 בתא המעצר.

המשיב מס' 2 גם שמר על זכות השתיקה בחקירתו החמישית ביום 28.5.08.

המשיב מס' 1 בחקירתו השישית ביום 28.5.08 טען כי כל מה שמיחסים לו זה שקר.

בתיק החקירה קיימים דוחות כולל אמרות שנגבו מהמשיב מס' 1 בחודש מרס 2008 ובחודש אוקטובר 2007 מהן עולה כי מספרי הטלפון של המשיב הם 0524473078, 0524472309 ומספרו של משיב מס' 2 הוא 0525121416, וזאת על פי דוח בעלות מחברת סלקום.

בתיק החקירה קיים דוח איכון, מסמך המסומן במ/4 27.5.08 בחתימתי ממנו עולה כי ב- 15.5.08 ממספרו של המשיב מס' 2 היה קשר עם מס' 0524472309 מספרו של המשיב מס' 1, מספר הטלפון כפי שעולה מאמרתו מיום 18.3.08 שנגבתה בענין אחר, וכי המספרים אוכנו במרכז קליטה לוד בשעה 16.03, קרי, בסמוך למקום הארוע, ובסמוך לשעת הארוע כפי שעולה מאמרתו של מר שי דבלה המתלונן.

בתיק החקירה קיימים דוחות מסדרי זיהוי תמונות. החשודים לא זוהו על ידי המתלוננים, מר שי דבלה ומר נאור כהן במסדרי זיהוי התמונות.

בתיק החקירה קיים תמליל מקלטת [מ.ט. 63/08](#), קלטת המתעדת שיחה בין החשודים בתא המעצר, ממנו עולה בין השאר כי המשיב מס' 1 אמר למשיב מס' 2 לומר בחקירה כי הוא שומר על זכות השתיקה וכי לא ישיב על השאלות. כמו כן מהשיחה עולה לכאורה כי המשיבים שוחחו אודות מסדרי הזיהוי והמשיב מס' 1 אמר (עמ' 22) "יכול להיות שהם מחכים להביא את הגבר המניאק שיראה אותי אני מקווה שאני אסתדר".

המשיב מס' 2 שאל "איפה הוא ראה אותנו ראה אותנו ברכב". המשיב מס' 1 השיב "כאשר ישבנו איפה שעץ עלי הגפן שם הוא הסתכל עלי, הסתכל עלי טוב מאוד".

המשיב מס' 2 אמר "אבל אותי הוא מכיר טוב מאד". בהמשך המשיב מס' 1 אמר "גם הוא יבוא ויעיד. הרכב זה כל העניין". בהמשך המשיב מס' 2 אמר למשיב מס' 1 כי יסמוך על אלוהים, אין שום דבר (עמ' 23).

המשיב מס' 1 אמר למשיב מס' 2 כי המשטרה לקחה את הסרט של החתונה. בהמשך (עמ' 26) אמר המשיב מס' 1 למשיב מס' 2 כי הוא ילך הביתה והוא ישתחרר הואיל והרכב הוא שלו, של משיב מס' 1.

לציין כי בתיק החקירה קיים זכרון דברים שערך השוטר אבי פורמה אשר שוחח עם אביו של החתן, והאב מסר שהאורחים הגיעו לחתונה בשעה 20.30.

בתיק החקירה קיים תמליל של קלטת [מ.ט. 60/08](#) בו מתועדת שיחה בין החשודים, ובין השאר נאמר על ידי המשיב מס' 2 בשיחה הנ"ל "פעם ראשונה שאני גונב את הרכב הזה". כמו כן אמר החשוד מס' 1 (המשיב מס' 1) "בגלל הרכב... אם לא היינו יוצאים ברכב היום לא היה קורה כלום".

חשוד מס' 1 שאל "בעל הרכב לקח את מספר הרכב שלנו? אין לו מספר נכון?".

החשוד מס' 2 השיב "תשכח אין כלום".

החשוד מס' 1 שאל את החשוד 2 "אתה העפת אותם".

החשוד מס' 2 השיב "נכון".

מסקנות :

לציין כי בתיק החקירה קיימות ראיות לכאורה נוספות אולם אני סבורה כי לצורך הבקשה שלפני שעניינה בקשה למעצר עד תום ההליכים ובחינת הראיות לכאורה, די בראיות לכאורה כמפורט לעיל, כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית למיוחס למשיבים בעובדות האישום הראשון.

באשר לעבירות המיוחסות למשיב מס' 1 באישומים השני והשלישי, בתיק החקירה קיים זכרון דברים שערך השוטר אקושטי רועי, קיים זכרון דברים שערך השוטר כהן ירון, כמו כן קיים זכרון דברים שערך השוטר ציון ג'רבי, מהמסמכים המפורטים לעיל עולות לכאורה העובדות המיוחסות למשיב מס' 1 בעובדות האישומים השני והשלישי.

אני סבורה כי המשיבים קשרו את עצמם לעבירות המיוחסות להם בשיחה שהתנהלה ביניהם עת שהו בתא המעצר כפי שעולה מתמליל השיחה שתועדה בקלטת 60/08 וכן כפי שעולה מהשיחה שתועדה בקלטת 63/08.

אני סבורה כי העובדה שרכבו של המשיב מס' 1 זוהה על ידי המתלוננים ועסקינן ברכב ייחודי. כמו כן, העובדה שהמשיבים אוכנו באזור הארוע בסמוך לשעת הארוע. כמו כן העובדה שהמשיבים שוחחו ביניהם בטלפון בסמוך למקום הארוע ושעת הארוע ולכאורה כל אחד מהם היה ברכב אחר, המשיב מס' 1 ברכבו והמשיב מס' 2 ברכב הגנוב, בנוסף העובדה שהמשיבים מסרו אליבי שהתברר כאליבי כוזב, בעניינו של המשיב מס' 1, ובאשר למשיב מס' 2 המשיב לא מסר פרטים שיש בהם כדי לאמת את האליבי שמסר, ושמר על זכות השתיקה הגם שנתבקש ליתן פרטים לגבי

האליבי. אני סבורה כי העובדה שהמשיבים לא מסרו את מספרי טלפון שבהם השתמשו לכאורה, על מנת לשבש החקירה, עובדות אלה לכאורה מצביעות על כך שהמשיבים בצעו לכאורה את העבירות המיוחסות להם. באשר לעבירות נשוא עובדות האישום השני והשלישי העובדות המיוחסות למשיב מס' 1 עולות לכאורה מדוחות השוטרים. לאור כל האמור מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית למיוחס למשיבים בכתב האישום.

באשר לעילת מעצר וחלופת מעצר.

עסקינן במשיבים אשר לחובתם רשומות הרשעות קודמות חרף גילם הצעיר. לחובת המשיב מס' 1 רשומות הרשעות קודמות בין השאר בעבירות של בריחה ממשמורת חוקית, גניבת רכב, היזק לרכוש במזיד, גניבה מרכב, הפרת הוראה חוקית. כמו כן תלויים נגדו מאסרים על תנאי [מתיק פלילי 1530/06](#) של בית המשפט לנוער ברמלה בעבירות כלפי שוטרים ובעבירות רכוש.

לחובת המשיב מס' 2 רשומות הרשעות קודמות בין השאר בעבירה של פריצה לרכב.

לכאורה, נהג המשיב מס' 1 ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח. לכאורה המשיב מס' 2 נהג בצורה מסוכנת וסיכן את המתלונן עת המשיך בנסיעה ברכב הגנוב כאשר המתלונן נתלה על רכבו.

העבירות שלכאורה בצעו המשיבים קשות, חמורות ביותר ומצביעות לכאורה על מסוכנותם הלכאורית.

עבירות רכוש אינן מקימות עילת מעצר על פי חוק, אולם בנסיבות מסויימות כמפורט בהלכה הפסוקה (ראו [בש"פ 5431/98](#)) גם עבירות רכוש מקימות עילת מעצר.

במקרה הנדון מיוחסת למשיבים עבירת רכוש, גניבת רכב, אולם מיוחסות למשיבים גם עבירות נוספות, קשירת קשר לבצוע פשע ושבוש הליכי משפט. למשיב מס' 1 מיוחסות גם עבירות של נהיגה בידי בלתי מורשה, העלבת עובד ציבור ואיומים. למשיב מס' 2 מיוחסת גם עבירה של השמדת ראיה.

התלבטתי אם ניתן לאיין את מסוכנותם הלכאורית של המשיבים בחלופת מעצר שהוצעה על ידי המשיבים, כל אחד בביתו בפקוח צמוד של אמו. בשים לב לכך שלא ניתן להעזר בתסקירי שרות המבחן בשל העיצומים בהם נוקט שרות המבחן, בחנתי את החלופות שהוצעו על ידי המשיבים ועלה בידי להתרשם מאמו של המשיב מס' 1 ומאמו של המשיב מס' 2 אשר הוצעו כמפקחות. התרשמתי כי הן מבינות היטב את חומרת המעשים המיוחסים למשיבים וכי עליהן לפקח על המשיבים באופן צמוד במשך 24 שעות ביממה. לאחר לבטים החלטתי להורות על שחרור המשיבים. יחד עם זאת, אני סבורה שיש להתנות את שחרורם בהפקדה כספית משמעותית על מנת להבטיח את מטרת המעצר. אני סבורה כי רק הפקדה כספית משמעותית יהיה בה כדי להבטיח לכאורה שהמשיבים ימלאו אחר תנאי השחרור ולא יפרו את תנאי השחרור. לטעמי הפקדה כספית שאיננה משמעותית לא יהיה בה כדי להרתיע את המשיבים ולא ניתן יהיה להבטיח שהמשיבים ימלאו את תנאי השחרור. מצאתי להבהיר שהגם שעברו הפלילי של המשיב מס' 1 חמור יותר מעברו הפלילי של המשיב מס' 2, ולחובת המשיב מס' 2 לא תלוי מאסר על תנאי, מצאתי כי מחומר החקירה עולה לכאורה שהמשיב מס' 2 נהג בצורה אשר סיכנה את חייו של המתלונן, כמו כן מצאתי כי למקרא האמרות עולה שהמשיב מס' 2 התנהל בחקירתו כמי שמעורה היטב בחקירות. משכך אינני סבורה כי יש לאבחן בתנאי השחרור אשר נקבעו בעניינם של המשיבים.

סוף דבר :

אני מורה על שחרורם של המשיבים בתנאים הבאים :

1. כל אחד מהמשיבים יפקיד ערבון כספי בסך של 10,000 ₪.
2. בעניינו של כל אחד מהמשיבים תחתם ערבות צד ג' על סך של 10,000 ₪. המזכירות תהיה רשאית לקבל את אמו של המשיב מס' 1 כערבה ואת אמו של המשיב מס' 2 כערבה.
3. כל אחד מהמשיבים יחתום על התחייבות עצמית על סך של 10,000 ₪.
4. המשיבים ישהו בתנאי מעצר בית מלא כל אחד בביתו ובפקוח אמו.
5. כמו כן יהיו המשיבים בפקוח של איזוק אלקטרוני.
6. המשיבים ישוחררו ממעצרם רק בהתמלא כל תנאי השחרור.
7. ניתן להסדיר את תנאי השחרור בתחנת המשטרה.

8. לא ימלאו המשיבים אחר תנאי השחרור, יובאו המשיבים לפני כב' השופט התורן ביום א', ה- 15.6.08, עד לשעה 13.00, בשים לב לכך שביום א' אעדר מבית המשפט.

ניתנה היום ט' בסיון, תשס"ח (12 ביוני 2008) במעמד הצדדים.

ליאורה פרנקל, שופטת

עו"ד שוקרי טביק:

אני מבקש ארכה לגבי המשיב מס' 2 לגבי האיזוק.

הסניגורים:

אנחנו מבקשים ארכה לגבי האיזוק האלקטרוני או לגבי הפקדת המזומן.

התובעת:

אני מתנגדת.

החלטה

הבקשה נדחית בשים לב לכך שהתלבטתי רבות אם ניתן לאיין את מסוכנותם של המשיבים בחלופת מעצר ולאחר התלבטות רבה הגעתי למסקנה כי ניתן לשחרר את המשיבים אך ורק בתנאים שנקבעו.

ניתנה היום ט' בסיון, תשס"ח (12 ביוני 2008) במעמד הצדדים.

ליאורה פרנקל, שופטת

עו"ד שוקרי טביק :

אני מבקש להפקיד 15,000 ₪ במזומן, ולהורות על שחרורו של מרשי ובהמשך
לאפשר למרשי להיות באיזוק אלקטרוני מאחר ועד שיותקן הקו לצורך האיזוק
יחלוף כשבוע ימים.

החלטה

הבקשה נדחית.

ליאורה פרנקל 3659/08-54678313

ניתנה היום ט' בסיון, תשס"ח (12 ביוני 2008) במעמד הצדדים.

ליאורה פרנקל, שופטת

התובעת :

אנחנו לא נגיש ערר וניתן לפעול על מנת למלא אחר תנאי השחרור.

קלדנית : מאיה שלו

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה